

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20806/2023
30.05.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ..., ЂЂ из ..., чији је пуномоћник Јовица Рашета, адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради утврђивања ништавости споразума и исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1346/2023 од 01.06.2023. године, у седници одржаној 30.05.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против дела става првог изреке пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1346/2023 од 01.06.2023. године, у делу у којем је одбијена жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П 18485/2021 од 28.02.2023. године којом је одлучено о тужбеном захтеву тужиоца АА.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против преосталог дела става првог изреке пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1346/2023 од 01.06.2023. године, у делу у којем је одбијена жалба и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П 18485/2021 од 28.02.2023. године којом је одлучено о тужбеном захтеву тужилаца ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЂЂ .

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 18485/2021 од 28.02.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужилаца. Ставом другим изреке, утврђено је да је ништав споразум број 463-26/85-V/02 од 22.10.1985. године, закључен пред Градским секретаријатом за финансије, Градском управом за имовинскоправне послове Града Новог Сада између Општине Стари Град, Град Нови Сад и ЕЕ. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу АА исплати износ од 4.864.901,09 динара, тужили ББ износ од 2.431.815,94 динара, тужили ВВ износ од 2.431.815,94 динара, тужили ГГ 2.431.815,94 динара, тужили ДД износ од 1.215.907,97 динара и

тужиљи БЂ 1.215.907,97 динара, све са законском затезном каматом на досуђене појединачне износе почев од 28.02.2023. године као дана пресуђења до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да исплати тужиоцима трошкове парничног поступка у износу од 1.069.005,83 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1346/2023 од 01.06.2023. године године, ставом првим изреке, делимично је одбијена жалба туженог, а делимично усвојена, тако што је пресуда Основног суда у Новом Саду П 18485/2021 од 28.02.2023. године преиначена у делу одлуке о трошковима парничног поступка тако што је обавеза туженог да надокнади трошкове поступка снижена са износа од 1.069.005,83 динара на износ од 973.755,83 динара, док је у преосталом побијаном, а непреиначеном делу (став први, други и трећи изреке) потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и битне повреде поступка из члана 374.став 2. тачка 2.ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5., у вези члана 403. став 3. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП), Врховни суд је оценио да је ревизија изјављена против става првог изреке другостепене пресуде, у делу којим је одбијена као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у односу на захтев тужиоца АА дозвољена, а да је ревизија изјављена против другостепене пресуде у преосталом делу недозвољена

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. ЗПП, у делу у ком је ревизија дозвољена, Врховни суд је оценио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности и на коју у ревизији указује ревидент. Неосновани су наводи ревидента, да су нижестепени судови поступали о захтеву који не спада у судску, већ управну надлежност, јер се ради о захтеву за исплату накнаде за непокретност која је из својине тужилаца фактички изузета и претворена у добро у општој употреби, без спроведеног поступка експропријације и поступка утврђивања накнаде за експроприсану непокретност ни према тужиоцима, ни према правној претходници тужилаца за време њеног живота, о ком захтеву се одлучује у парничном поступку.

Према утврђеном чињеничном стању, правна претходница тужилаца ЕЕ, била је уписана као носилац права коришћења на парцели .. њива у улици ..., укупне површине 427 м2, уписаној у ЗКУЛ бр. .. КО Нови Сад. Општина Стари Град је сачинила предлог за предају земљишта упућен Градском комитету за комуналне послове, урбанизам и саобраћај, Управи за имовинскоправне послове којим је наведено да је корисник непокретности ЕЕ. Генералним урбанистичким планом Града Новог Сада на земљишту уписаном у ЗКУЛ .. КО Нови Сад 1, парц. бр. .. површине 115 м2, предвиђена изградња Дома здравља, те је предлагачу у циљу привођења земљишта урбанистичкој намени предложио да се након спроведеног поступка донесе решење о предаји поменутог

земљишта са досадашњег корисника на Општину Нови Сад. Дана 22.10.1985. године одржана је усмена расправа пред Градским секретаријатом за финансије, Градском управом за имовинско-правне послове Града Новог Сада о којој је сачињен записник у поступку утврђивања накнаде за предато земљиште у Новом Саду. Наведеној расправи присуствовао је заменик Градског јавног правобраниоца, као заступник Општине Стари Град и адвокат Јованка Марић као привремени заступник ЕЕ, за коју је наведено да је непознатог места пребивалишта. Присутне странке су упознате са предметом расправе и констатовано је да је решење Управе за имовинскоправне послове број 463-26/85-V/02 од 24.09.1985. године, правноснажно. Констатовано је да су странке сагласно изјавиле да су се споразумеле о висини накнаде за предато земљиште, те да су странке на записнику пред Управом склопиле споразум којим се обавезује Општина Стари Град да за предато земљиште исплати ранијем кориснику ЕЕ, непознатог места пребивалишта, накнаду за земљиште у износу од 200,00 динара по м², што укупно износи 23.000,00 динара. Обавезан је корисник земљишта да путем привременог заступника земљиште преда Општини Стари Град у року од 15 дана од потписивања споразума.

Општински суд у Новом Саду је решењем Р 24/86 од 13.10.1986. године које је правноснажно 11.11.1986. године, дозволио предлагачу СО Стари Град Нови Сад уплату у депозит тог новчаног износа од 23.000,00 динара на име накнаде за наведено земљиште у корист ЕЕ коју заступа привремени заступник. Тужени није у судски депозит исплатио наведени износ. У књизи улазних фактура која обухвата период од 1985. до 1989. године евидентиран је улазни документ заведен под бројем Р2486, али без доказа о извршеном плаћању. По пријави туженог решењем РГЗ СКН Нови Сад 952-02889/05Ж од 30.05.2005. године дозвољена је у листу непокретности број .. КО Нови Сад 2, укњижба права коришћења у корист Општине Нови Сад са делом поседа 1/1 на катастарској парцели .. површине 115 м², њива 1. класе досадашњег носиоца права коришћења ЕЕ. Предметна парцела је важећим планом детаљне регулације блокова око улице ... у Новом Саду у целости намењена за јавно грађевинско земљиште здравствена установа. У природи у целости представља површину јавне намене, део саобраћајнице са тротоаром и зеленом површином. Према процени вештака тржишна вредност предметне непокретности износи 126.921,50 динара/м². Правни претходник тужилаца, ЕЕ, преминула је ...1969. године. Тужиоци су њени правни следбеници, као законски наследници у опредељеним уделитема, у складу са решењима о наслеђивању како детаљно утврђује првостепени суд, тако да је тужилац АА наследник 4/12 дела, тужиље ББ, ВВ, ГГ по 2/12 дела, а тужиље ДД и ЂЂ по 1/12 дела. Пред Секретаријатом за управне послове је 1971. године вођен поступак предаје поседа друге некретнине дотадашњег корисника ЕЕ уписане у ЗКУЛ .. КО Нови Сад 1, парц. бр. .. . Поводом тог поступка ЖЖ је закључком Секретаријата одређен за привременог заступника наследницима пок. ЕЕ у предмету предаје поседа предметне парцеле. У поступку је 25.10.1971. године закључен споразум по питању накнаде за ту парцелу.

На основу утврђеног чињеничног стања нижестепени судови су правилном применом материјалног права обавезали туженог да тужиоцу АА исплати новчану накнаду због извршене фактичке експропријације земљишта.

Насупрот наводима ревизије, правилно су нижестепени судови применили одредебе члана 103.и 104. Закона о облигационим односима када су утврдили

ништавост предметног споразума, који је закључен у време када је правна претходница тужилаца већ преминула. Неосновано ревидент тврди да је у овој ситуацији требало у управном поступку спровести нови поступак експропријације земљишта тужиоцима и исплате накнаде за експроприсану непокретност. Наводи ревидента су неосновани, јер је предметно земљиште већ јавна својина туженог, планирано за јавне намене и приведено планираној намени и тужиоцу АА се непокретност не може вратити у имовину. Тужени је издејствовао укњижбу права коришћења на своје име, а у време пресуђења непокретност је укњижена као јавна својина туженог, важећим планским актом утврђена за јавну намену-изградњу Дома здравља. На спорном земљишту изграђени су саобраћајница (тротоар и зелена површина) због чега тужиоци, када се земљиште користи за јавну намену, у односу на то земљиште немају никаква стварна права, већ је предметно земљиште као јавно добро у општој употреби у јавној својини туженог на чијој се територији налази. У тој правној ситуацији не може се спроводити поступак експропријације већ су правилно нижестепени судови утврдили висину накнаде за фактички експроприсано земљиште, која накнада је тужиоцима гарантована у смислу одредбе члана 58. Устава Републике Србије.

Неосновани су наводи ревизије којима се оспорава правилна примена материјалног права. Ово тим пре, што се у ревизији понављају наводи који су истицани у жалби против првостепене пресуде, које наводе је другостепени суд правилно оценио као неосноване и за ту оцену дао јасне и довољне разлоге, које овај суд у свему прихвата.

Из изнетих разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у преосталом делу, у смислу члана 410. став 2. тач. 4. и 5., у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 4. ЗПП је прописано да је ревизија недозвољена ако лице које је изјавило ревизију нема правни интерес за подношење ревизије, а тачком 5. истог члана је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. ст. 1. и 3.).

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 06.07.2023.године, када је 1 евро, према средњем курсу Народне банке Србије, износио 117,3175 динара.

Тужиоци се у поступку налазе у положају формалних супарничара из члана 205. ЗПП. Због тога се вредност предмета спора, меродавна за оцену дозвољености ревизије одређује према вредности главног захтева сваког од тужилаца засебно. Тако одређена

вредност предмета спора побијаног дела за тужиоце ББ, ВВ и ГГ по 2.431.81,94 динара, а ДД и ЂЂ по 1.215.907,97 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде у односу на сваког од наведених тужилаца не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни суд је утврдио да је ревизија изјављена против става другог изреке другостепене пресуде у делу којим је одбијена као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у односу на захтев наведених тужилаца недозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**